

Laidiens: 06.06.2014., Nr. 110

Oficiālās publikācijas Nr.: 2014/110.1

Ministru kabineta noteikumi Nr.278

Rīgā 2014.gada 3.jūnijā (prot. Nr.31 28.§)

Grozījumi Ministru kabineta 2009.gada 15.septembra noteikumos Nr.1056 "Lauksaimniecības produktu integrētās audzēšanas, uzglabāšanas un marķēšanas prasības un kontroles kārtība"

Izdoti saskaņā ar Lauksaimniecības un lauku attīstības likuma

11.panta trešās daļas 3.punktu

un Augu aizsardzības likuma 5.panta 5.punktu

Izdarīt Ministru kabineta 2009. gada 15. septembra noteikumos Nr. 1056 "Lauksaimniecības produktu integrētās audzēšanas, uzglabāšanas un marķēšanas prasības un kontroles kārtība" (Latvijas Vēstnesis, 2009, 149. nr.; 2010, 93. nr.; 2012, 99. nr.; 2013, 129. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt norādi, uz kāda likuma pamata noteikumi izdoti, šādā redakcijā:

"Izdoti saskaņā ar Lauksaimniecības un lauku attīstības likuma 11. panta trešās daļas 3. punktu un Augu aizsardzības likuma 5. panta 5. punktu".

2. Izteikt I un II nodaļu šādā redakcijā:

"I. Vispārīgās prasības

1. Noteikumi nosaka:

1.1. lauksaimniecības produktu integrētās audzēšanas, uzglabāšanas un marķēšanas prasības, kā arī kontroles kārtību;

1.2. integrētās augu aizsardzības vispārīgos principus un prasības.

2. Šo noteikumu ievērošanu uzrauga un kontrolē Valsts augu aizsardzības dienests (turpmāk – dienests).

II. Integrētās augu aizsardzības vispārīgie principi un prasības

3. Prasības, kas noteiktas šajā nodaļā, attiecas uz profesionāliem augu aizsardzības līdzekļu lietotājiem, kas izmanto otrās reģistrācijas klases augu aizsardzības līdzekļus, un personām, kas otrās reģistrācijas klases augu aizsardzības līdzekļu lietošanai izmanto profesionālo augu aizsardzības līdzekļu lietotāju sniegtos pakalpojumus (turpmāk – lietotājs).

4. Lai nodrošinātu attiecīgajam kultūraugam optimālus augšanas apstākļus (piemēram, izvēloties piemērotu lauku, kultūrauga šķirni un augsnes apstrādes tehnoloģiju, ievērojot optimālu sējas laiku un ražas novākšanas termiņus),

lietotājs veic nepieciešamos agrotehniskos pasākumus.

4.¹ Pamatojoties uz katra lauka augšņu agroķīmiskās izpētes vai augsnes analīžu rezultātiem, kas nav vecāki par septiņiem gadiem, lietotājs katram kultūraugam izstrādā mēslošanas plānu. Augsnes agroķīmiskās analīzes veic laboratorija, kas atbilstošajā jomā ir akreditēta sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Standartizācijas, akreditācijas un metroloģijas centrs" Latvijas Nacionālajā akreditācijas birojā vai citā Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts akreditācijas institūcijā atbilstoši standartā LVS EN ISO/IEC 17025 "Testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetences vispārīgās prasības" noteiktajiem kritērijiem (turpmāk – akreditēta laboratorija). Lauksaimniecībā izmantojamai zemei, kas atrodas īpaši jutīgajā teritorijā, mēslošanas plānu izstrādā atbilstoši augšņu agroķīmiskās izpētes vai augšņu agroķīmisko analīžu rezultātiem, kas nav vecāki par normatīvajos aktos par ūdens un augsnes aizsardzību no lauksaimnieciskās darbības izraisīta piesārņojuma ar nitrātiem noteikto derīguma termiņu. Kultūraugus mēslo agronomiski piemērotā laikā ar mēslošanas līdzekļiem, kuru sastāvs apmierina mēslošanas plānā aprēķināto augu barības elementu vajadzību.

4.² Lai aizsargātu derīgos organismus, lietotājs pēc iespējas saglabā derīgo organismu mājvietas – piemēram, atsevišķi augošus krūmu pudurus, vecus kokus, akmeņu kaudzes (krājumus) – un veic citus pasākumus, lai veicinātu to vairošanos.

4.³ Nosakot nepieciešamos augu aizsardzības pasākumus, lietotājs:

4.³ 1. aktīvās veģētācijas periodā regulāri pārbauda konkrēto lauku un veic kaitīgā organisma izplatības dinamikas un augu attīstības novērojumus, kurus dokumentē saskaņā ar šo noteikumu 4.⁸ punktu. Konkrētais lauks – viendabīgas platības ar līdzīgiem agroklimatiskajiem apstākļiem, vienādiem apstākļiem kaitīgo organismu attīstībai un attiecīgi vienādiem pasākumiem to ierobežošanai;

4.³ 2. izmanto dienesta mājaslapā publicēto vispārējo brīdinājuma sistēmu vai citu pieejamo informāciju par kaitīgā organisma parādīšanos un prognozi par tā attīstību;

4.³ 3. izmanto informāciju par Latvijā pieejamiem un dienesta mājaslapā publicētiem kaitēkļu un slimību kaitīguma sliekšņiem, lai pieņemtu lēmumu par augu aizsardzības līdzekļu lietošanu kaitīgo organismu ierobežošanai.

4.⁴ Lietotājs pēc iespējas izmanto piemērotas un efektīvas bioloģiskās, mehāniskās vai agrotehniskās kaitīgā organisma ierobežošanas metodes. Ķīmiskos augu aizsardzības līdzekļus lieto tikai tādā gadījumā, ja, izmantojot minētās metodes, vēlamo rezultātu nav iespējams iegūt vai ir sasniegts tāds kultūraugu bojājuma līmenis, ka šo metožu izmantošana radīs ražas zudumu.

4.⁵ Lai novērstu kaitīgo organismu izplatīšanos, lietotājs tīra noliktavas, glabātavas, iekārtas, tehniku un instrumentus.

4.⁶ Lietotājs lieto iespējami mazāko augu aizsardzības līdzekļa reģistrēto devu vai līdzekli lieto atsevišķās lauka vietās, izvērtējot, vai riska līmenis veģētācijai ir pieņemams un nepalielina pret augu aizsardzības līdzekļiem izturīgo kaitīgo organismu populāciju attīstību.

4.⁷ Lai izvairītos no iespējamās kaitīgā organisma rezistences rašanās, lietotājs augu aizsardzības līdzekli lieto, ievērojot marķējumā dotās norādes par rezistences veidošanās riska ierobežošanu.

4.⁸ Lietotājs saimniecībā izveido uzskaites sistēmu, kurā par attiecīgo lauku norāda šādu informāciju:

4.⁸ 1. lauka nosaukums vai numurs un platība;

- 4.⁸ 2. audzētā kultūrauga suga un šķirne, kā arī priekšaugš;
- 4.⁸ 3. veiktie sēklas vai stādāmā materiāla sagatavošanas pasākumi. Ja izmantota kodne, norāda tās nosaukumu, devu, apstrādāto daudzumu un apstrādes datumu;
- 4.⁸ 4. sējas vai stādīšanas datums, izsējas norma vai izstādīšanas biežība un sēklu iestrādes dziļums;
- 4.⁸ 5. agrotehniskie pasākumi un to veikšanas datums;
- 4.⁸ 6. šo noteikumu 4.² punktā minētie pasākumi un to veikšanas datums;
- 4.⁸ 7. mēslošanai izmantoto līdzekļu veids un devas fiziskajās vienībās, minerālmēslu pamatsastāvs un iestrādes datums;
- 4.⁸ 8. kaļķošanai vai ģipšošanai izmantoto materiālu deva fiziskajās vienībās un to iestrādes datums;
- 4.⁸ 9. šo noteikumu 4.³ 1. apakšpunktā minētās pārbaudes datums un novērojumi:
- 4.⁸ 9.1. kultūrauga attīstības stadija;
- 4.⁸ 9.2. kaitīgā organisma sastopamība;
- 4.⁸ 10. izmantotie mehāniskie, bioloģiskie, agrotehniskie vai ķīmiskie augu aizsardzības pasākumi, norādot arī lietotā augu aizsardzības līdzekļa nosaukumu, devu, apstrādāto platību, apstrādes datumu un apstrādes pamatojumu;
- 4.⁸ 11. ražas novākšanas datums un iegūtās ražas daudzums;
- 4.⁸ 12. citi ar kultūrauga audzēšanu saistītie darbi (piemēram, augu barošanās diagnostika, laistīšana).
- 4.⁹ Lietotājs stādāmā materiāla, sēklu, augu aizsardzības līdzekļu, mēslošanas, kaļķošanas un ģipšošanas līdzekļu pirkumu apliecinošos dokumentus, augu pases vai etiķetes, sēklu sertifikātus, kā arī šo noteikumu 4.⁸ punktā minētos uzskaites datus glabā trīs gadus. Agroķīmiskās izpētes vai augšņu analīžu rezultātus glabā līdz atkārtotās izpētes vai analīžu rezultātu saņemšanai.
- 4.¹⁰ Vienu graudaugu sugu vienā laukā bez augu maiņas lietotājs audzē ne ilgāk kā trīs gadus pēc kārtas.
- 4.¹¹ Rapsi vienā laukā lietotājs audzē ne biežāk kā reizi četros gados, bet laukos, kuros augsnes pH līmenis pārsniedz 7,2, – ne biežāk kā reizi trijos gados.
- 4.¹² Pākšaugus vienā laukā lietotājs audzē ne biežāk kā reizi trijos gados.
- 4.¹³ Graudaugu audzēšanai izmanto kodinātu sēklas materiālu, kura dīgtspēja ir pārbaudīta.
- 4.¹⁴ Rapša un kukurūzas audzēšanai izmanto sertificētu kodinātu sēklas materiālu.
- 4.¹⁵ Dārzeņu un kartupeļu audzēšanai lietotājs izvēlas tādus apstrādes veidus, kas pēc iespējas mazāk sablīvē augsni un neveicina negatīvas pārmaiņas augsnes struktūrā.
- 4.¹⁶ Audzējot baltos, sarkanos un Savoņas galviņkāpostus, ziedkāpostus, brokoļus, Briseles kāpostus, Pekinas un Ķīnas kāpostus, kolrābjus, kāļus, rāceņus, rutkus un redīsus (turpmāk – krustziežu dzimtas dārzeņi), ievēro augu maiņu. Sējumos, kuros neievēro augu maiņu, audzē starpkultūras, izņemot krustziežu dzimtas augus.
- 4.¹⁷ Gurķus, kabačus, patisonus, ķirbjus, bietes, lapu dārzeņus, sīpolus, ķiplokus, puravus, tomātus, papriku, burkānus, selerijas, pētersīļus, pastinakus, dilles un ķīmenes atklātā laukā vienā un tajā pašā vietā audzē ne biežāk kā reizi trijos gados.